

ГЛАС

ЦЕЛ В ЖИВОТА

ЦЕЛ В ЖИВОТА

Ърнест Макън, Лангенфелд, Германия

Като дете бях принуждаван да ходя на църква. Този факт, както и поведението на някои агресивно религиозни роднини, ме отблъсна от християнството. Като младеж в Калифорния бях "много вътре" в източните религии и наркотиците. Всичките разговори в колежа относно хуманизма, будизма, егзистенциализма и т.н. бяха насочени към въпроса "как" да живееш добър живот, но въпросът "защо" бе винаги оставян без отговор. И когато станах на осемнадесет години, аз заключих, че няма Бог.

Ето защо, чувствайки, че животът няма смисъл, планирах самоубийство и вече бях започнал да върша това постепенно, като вземах наркотици и други. Положението ми се влошаваше и вървах към сериозни проблеми.

По това време започнах работа в един ресторант. Накрая, станах управител и създадох добри взаимоотношения с персонала, както и с много от редовните клиенти. Една от новите служители бе твърде убедена християнка. Поради това, че доста бях изучавал

философия, приятно ми беше "да остроумнича" с нея. Аз умишлено задавах трудни въпроси с цел да я унижа. Тя бе много сериозна и на следващия ден се връщаше с добри отговори.

Това ме накара да се замисля. Християнството имаше отговори на много от главните въпроси за живота – целта на живота, откъде идваме, за какво сме определени и какво трябва да вършим, докато сме на Земята.

Един ден дойде един от клиентите, с когото бях добър приятел и когото не бях виждал отдавна. Когато го запитах как се чувства, той каза, че никога не е бил така добре. Преди много години той единствен оцеля в една катастрофа на военен самолет. Скочил невредим, но пристигащата кола за помощ го прегазила. В резултат на това той останал за цял живот парализиран от кръста надолу. Когато ми каза, че предал живота си на Исус Христос, помислих си малко цинично: "Трябва му това. И аз да имах проблемите му и на мен щеше да ми е нужна патерица." Всеки път, когато се срещаме, той говореше за Исус.

По-късно в един ношен ресторант случайно срещнах стар приятел, който вземаше силни наркотици. Когато го запитах: "Кои наркотици вземаш сега?", той отговори: "Никакви. Предах живота си на Исус Христос. Повече не ми трябва наркотици."

Както можете да си представите, започнах да чувствам, че Бог иска да

ме хване. Имаше толкова много съвпадения! Реших да започна да посещавам църква, за да разбера нещо повече за това. След като посещавах няколко месеца, в църквата се състоя служба за възкресение Христово. В това събрание аз се молих и поисках Исус Христос да дойде в живота ми.

В този момент дойде голяма промяна в мене. За нещастие послушах един приятел, който ме посъветва да бъда "умерен" - да не ставам фанатик. Втората грешка, която направих, бе, че никога не придобих навика да чета Библията си или да отделям време за лична молитва всеки ден. От време на

време, когато имах нужда, казвах нещата на Бога в молитва. Все пак, Бог бе верен. Църквата, която посещавах, бе едно добро общество, основано на библейските принципи и аз получих малко духовен заряд от тях.

По това време Бог ме насочи към щата Северна Каролина, близо до мястото, където живеяха тогава родителите ми, за да продължа обучението си в университета. Това, което наистина желях да специализирам като икономист, бе международен бизнес. Това бе причината да изучавам немски език като чужд език и реших, че за да науча

свободно езика, трябва да живея в страната.

С простота се помолих: “Господи, ако желаш да отида в Германия, уреди това.” По това време всички стипендии бяха взети, но предложиха една нова и аз я получих. Стипендията се състоеше от учебна и работна програма, така че визата ми позволяваше да работя. Започнах да преподавам английски, а след това и да превеждам, за да укрепя дохода си. Не намерих местна църква в Германия, която да ми допадне. Библията ми стоеше неразпакована и аз се отдалечавах от Бога.

Чрез преводите, аз навлязах в работата с компютъра. Това бе вълнуващо нещо. По това време се ожених. Петра не бе вярваща, но това нямаше значение за мене, защото не живеех според вярата си.

Когато аз и жена ми отивахме в САЩ, ходихме на църква с моите роднини. Навлязахме в редица интересни дискусии относно християнството. След едно пътуване Петра не издържа и ми каза: “Постоянно ми говориш, че си християнин, но аз не го виждам.”

След това един колега, който бе вярващ, дойде и ме помоли да му превода един материал за някаква християнска музикална група. Започнахме да говорим за темата, която ми бе позната още от Калифорния. Той се изненада, че знам тези неща и аз му казах, че съм бил вярващ. Той отговори: “Е, сигурно продължаваш, но тайно.” Това наистина ме докосна.

При едно от работните ми пътувания, намерих обява във вестник “Хералд Трибюн” за международна църква в Дюселдорф. Когато се преместихме в Лангенфелд, реших, че това е идеалното време за промяна. Намерих обявата и заведох децата на църква.

Службата бе добра и до голяма степен се отнасяше за мене. Почти всичко, което се казваше, изглеждаше точно за мене. Накрая, по време на молитвата, помолих Бог да ми прости,

че вървах по своя си път и отново посветих живота си на Исус Христос. След това преживяване, членовете на местната църква продължиха с търпение да ме насърчават в новоутвърдената ми вяра.

РЕДАКТОР: Как реагира жена ви на тази нова промяна?

ЪРНЕСТ: Тя забеляза, че каквото и да се случва, аз ставам в неделя сутрин и отивам на църква. Това наистина бе нещо, защото само в неделя можех да поспя. Също изглеждах много пощастлив.

Някои от членовете на църквата бяха и членове на МОБПБ. По тяхна покана започнах да посещавам месечните срещи. Вълнуващо бе да видя бизнесмени, които са вярващи и които имат същите проблеми и изкушения, както и аз. Скоро започнах да посещавам молитвените събрания на членовете. И аз самият станах член. Връзката с МОБПБ ми помогна много в духовния растеж. Намерих Библията си и започнах да я чета, както и да отделям време за лична молитва.

По това време жена ми също започна да идва редовно на църква. В началото тя бе скептична, но хората ѝ харесваха.

В работата нещата не вървяха така добре. Компанията, за която работих, имаше икономически трудности. Трудни решения трябваше да бъдат взети. Беше неприятен период и лично аз трябваше да уволюя осем души. Сигурен съм, че ако няха Господ Исус и молитвите на членовете на МОБПБ, щеше наистина да бъде много трудно.

В края на 1992 година, имах шанса да се срещна с Европейския търговски менажер относно един нов продукт, който предлагаме. Два месеца по-късно бях осведомен, че целият ми отдел трябва да се закрие. Тогава се свързах с този човек и ми бе предложена работа.

В търсене на истината

Брюс Кей, Дъмфрисшър, Англия

Някъде през 1965 г. бях момче, което хвърляше по един поглед върху момичетата, но не мислех, че върша нещо лошо и не го считах за "грях". Както и други младежи бях изпращан на неделно училище, но родителите ми никога не идваха. Там научих за Исус Христос и разбрах, че Той е специална Личност. Ако някой искаше да ми говори за Бога, аз винаги слушах, защото предметът ми беше интересен. След това, един ден, разбрах, че наистина съществува свръхестествен свят.

Бях сам в стаята, когато започнах да чувствам нещо, което бих описал като черна дупка на злото. Струваше ми се, че тя ме просмуква. Чувството за зло бе много силно. Бях някак си окован в стаята, в която стана много студено. Беше ужасно преживяване за мене – сякаш една мощна сила на злото се опитваше да ме погълне. Помислих си, че щом съществува зла сила, вероятно съществува и добра. Така започнах да я търся.

Познавах един човек, който беше мормон, и затова първата група, с която се свързах след това ужасно преживяване бе мормонската църква. Ето защо станах мормон. Въпреки че се бях присъединил към този култ, Бог блеше над мене, без дори да осъзнавам това. Мормонизмът се състои главно от правила, измислени от човеци. Мормоните са фарисеи от последните дни. Сега знам, че контролът и робството, както и да бъдат замаскирани, са от дявола.

Постепенно започнах да осъзнавам, че нещо не бе наред, но не можех да го посоча. Работих ентузиазирано за мормонската църква и бях напълно предаден на нея, но Господ Бог започна нежно да ми говори, като ми показваше нейната измама. Първият път беше, когато отидох в мормонския храм близо до Ийст Гринстед. Само верни мормони, притежаващи паспорт, можеха да влезат в този храм. Те трябваше да са си платили десетъците и другите пожертвования към църковния бюджет, да са морално чисти и да "поддържат" мормонските водачи. Само тогава техният епископ им даваше този ценен паспорт. Церемонията в храма е извън всякаква човешка представа. Тя включва много подробности, ритуални рецитирания – "знаци, символи и наказания" – познати на всяка свободна ложа. Първите мормонски водачи са били свободни масони. Основателят, Джозеф Смит, е бил убит при престрелка. Някои от неговите противници, които са били свободни масони, са искали да го заловят, защото е издавал тайните им

ритуали. Докато участвах в този ритуал в храма, аз чух “тих глас”, който ми казваше: “Това не е правилно.” Почувствах се неспокоен и накрая споделих това с мормонския епископ. Той призна, че също чувства неспокойство относно всичко това! Това бе началото на съмненията ми.

Когато започнах да проучвам ранната история на мормоните, открих, че много от истината е скрита. Мормонското минало е модифицирано. Открих, че т. нар. ”първо видение” на Джозеф Смит, върху което цялата мормонска вяра е основана, не може да устои при едно проучване. В официалната версия се казва, че той е видял две различни личности, за които твърди, че са Бог Отец и Исус, но в друг случай той пише, че е видял само една личност, която се предполага, че е Исус, а по-късно излиза, че е видял само ангел.

През годините успях да открия и много други скрити факти. Въпреки това, не желаех да ги повярвам, защото мормонизмът бе единствената вяра, която познавах. Чувствах се толкова самотен духовно. Мормоните използват Библията и я приемат като писание, но те също имат още три други книги, които поставят наравно с Библията, една от които е “Книгата на Мормон”. Тази книга, написана от Джозеф Смит, се предполага, че разказва историята на една цивилизация, живяла на Американския континент преди две или три хилядолетия. Като мормони, караха ни да вярваме, че археологията подкрепя историите в “Книгата на Мормон”, която говори за големи битки с участието на милиони хора. Когато, обаче, проучих по-задълбочено това, аз открих, че не съществува нищо, което да подкрепи тези истории!

Последния удар получих, когато открих, че в храмовата церемония се покланяха на Люцифер! Част от ритуала включваше някоко стотин души, облечени в страници бели носии, масонска престилка и най-необичайни шапки. Тези хора размахваха високо ръце във въздуха, сваляха ги до кръста си и след това настрани, като през

цялото време скандираха на еврейски едно двусмислено изречение, което или означаваше “Чуден истинен бог” или “Чуден лъжлив бог.” Разбира се, на мормоните бе казвано, че то означава нещо друго – “О Боже, чуй думите на устата ми”, повтаряно три пъти. Най-интересното е това, че до 1930 г. еврейските думи са имали малко по-различно значение: “Чудесен Люцифер”! В началото ми бе трудно да повярвам, но знаех, че трябва да напусна мормоните, и не само да спра да ходя в църквата им, но и името ми да бъде изтрито от списъците им.

Исус предупреди: “Пазете се от лъжливите пророци, които идват при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители. От плодовете им ще ги познаете.” (Мат. 7:15-16) Отново в Мат. 24:24 Исус казва, че лъжливи пророци ще се появят и ще извършат големи знамения и чудеса. Имах чувството, че тези стихове подскочиха от страниците на Библията, за да привлечат вниманието ми. Изведнъж разбрах, че съм бил свидетел на изпълнението на едно от Исусовите пророчества. Мормоните установиха централата си в пустинята на щата Юта, където изградиха град Салт Лейк Сити. Те построиха и храм с много вътрешни стаи, за да извършват храмовите ритуали. Стих 26 казва: “Ако ви кажат: “Ето, той е в пустинята”, не излизайте, или: “Ето, той е във вътрешните стаи”, не вярвайте.” И все пак стотици, ако не и хиляди от източния бряг на Америка, се преселиха в Юта, много от тях пеша, защото бяха подведени да вярват, че Исус е там.

В деня, в който реших да напусна мормоните, президентът на американската мисия поиска да се срещне с мене. Това бе най-необичайното събитие и никога преди не ми се бе случвало. Той ме попита дали бих желал да бъда следващия областен председател (епископ или архиепископ в зависимост от представата ви за мормонското ръководство). Каза ми, че се е молил за това, на което отговорих: “Не знам на кой бог се молиш, но Този, с Когото току-що говорих, ясно ми каза да напусна мормонската църква!” и му изброих причините. Можете да си пред-

ставите дискусията, която имахме! Той предложи да стана заместник председател, ако ми е трудно да приема някои от момонските доктрини! За да остана в мормонската църква, бях подложен на натиск от редица кръгове, а местният ръководител не искаше да премахне името ми от списъците. Трябваше да отбележа, че натискът беше много деликатен. Мормоните са учтиви, отдадени на благочестиви дела, но не искат да виждат хората да ги напускат. Една година измина, докато се освободя. Влязох в мормонската църква през 1965 г. и напуснах през 1977 г.

Познавах само мормонския бог и се чувствах повален. Бях изгубен. Вярата ми спадна. Не познавах друга църква и се влачех духовно. Винаги желаех да разговарям с някой, който би искал да ми говори за Бога. Единствените, които сториха това, бяха свидетелите на Йехова. Заинтересувах се за малко от учението им, но очевидно то бе толкова дефектно, независимо от самохвалството им с Библията, че ми стана безинтересно. Шест години се влачех така, без никой християнин да ми свидетелсува.

Тогава през 1983 г. започнах отново да се моля на Бога да ми помогне да намеря истината. Нещо като събуждане се появи в мене и почувствах трепет отвътре. Постепенно се обърнах към Исус и почувствах дълбоко желание да Му благодаря за това, че умря на кръста за мене. До идването на 1986 г. аз имах близки взаимоотношения с Исус, но все още бях самотен християнин и не разбирах всичко, което се случи. Не ходех на църква. Нищо не ме привличаше. В същата година се случи една криза в семейството ми, която ме накара да изплача към Бога за помощ. Молитвите ми бяха отговорени.

Имах добра кариера като администратор в една многонационална компания. Живеех в областта Лейк, а компанията беше в Хъл. За компанията това означаваше разходи за хотел и бензин. Знаех, че разривят ще настъпи, когато ми кажат да се преместя в Хъл. В 1988 г. ми бе казано да избира – преместване в Хъл или да си стягам багажа. Никой не очакваше да се оттегля (да ме съкратят) толкова рано, особено на 50 г., но се усетих да казвам, че ще напусна. Знам, че това беше

Святият Дух. Мислех си: "Защо го направих?" Но всичко това е било част от Божия план за мене и жена ми Паулина.

Решихме да се преместим в Южна Шотландия и купихме къща в Анандейл. Няколко месеца по-късно все още не бяхме продали къщата си в областта Лейк и затова обещах на Бога, че ако ни намери купувач, ще направя нещо специално за Него. След няколко дни дойде заинтересован купувач и след три седмици продажбата бе извършена! Господ ме учеше да Му се доверявам.

След това един познат, Франк Смит, ни покани на вечеря с братство Карлисъл на Международното общение на бизнесмените на пълното благовестие. Скоро след това получихме кръщение със Святия Дух.

От този момент чувствах Божията сила в мене, която работи, ръководи, учи и обича. Над всичко друго, Господ ме учеше да Му се доверявам. Веднъж бях в трапезарията, когато един глас ми каза да продам някои от акциите, които имах. Това не бе глас, който да се чуе, а не трябваше и да бъде. Това бе силен импулс в мене. Тези акции вървяха много добре и цената им беше нараснала четири пъти през годините. Изглеждаше глупаво да ги продам, но аз се покорих. След два дни, цената им спадна на половина! Голяма бе изгодата ни, че ги продадохме.

След това Господ ни подбуди да продадем голямата си къща и да си купим по-малка. Обявихме я за продажба в момент, когато цените на пазара бяха ниски и след две седмици я продадохме за повече от това, което искахме. Купихме по-малка къща на много ниска цена и сега живеем с малка пенсия от компанията, за която работих, а също и от инвестиции. Доходът ни е малък, но повече от достатъчен и нищо не ни липсва. Животът е много по-прост, когато само се доверяваш на Бога за всичко.

Брюс Кей е пенсиониран администратор на многонационална корпорация в Хъл. Той е член на братство Карлисъл на МОБПБ.

Продължава от страница 4 ЦЕЛ В ЖИВОТА ЪРНЕСТ МАКЪЧЪН

През февруари 1993 г. сменях работата си. Бог използва това време, за да ни сближи със съпругата ми.

Това също ми позволи да прекарам повече време в четене на Библията, чрез която Святият Дух ми откри много нови неща.

Бог също работеше и в живота на Петра. В един момент тя ме помоли да поискам на събранието на членовете на МОБПБ да се молят за специфичен проблем, който тя имаше. Два дни по-късно аз отивах с Фил, член на МОБПБ, когото тя уважаваше, на едно подготвително събрание за евангелизация на Били Грейъм. Петра ме помоли да го покана след това. Докато ние бяхме там, тя слушала духовна музика и молитви. В това време, значението на Исусовата смърт и думите на песента постепенно се проявили в нея. Тогава тя помолила Исус да дойде в живота ѝ. Когато пристигнахме у дома, тя ни каза какво се бе случило.

Времето за лична молитва и четене на Библията стана важна част от моя живот. Чрез МОБПБ аз научих, че мога да се моля за бизнеса, както и за всяка друга област на моя живот – дори за такива малки неща, като намиране на нова секретарка. В новата ми работа търсехме канцелария. Имаше редица условия, на които трябваше да се отговорим. Това стана предмет за молитва. По-късно чрез случайна среща със стар познат, можах да намеря идеална сграда. Продажбите също вървят. Господ Бог благослови началото на работата много. Убеден съм, че ако продължавам да поставям Бог на първо място във всяка област на живота ми, Той ще се грижи за всичките ми нужди.

Ърнест Макъчън е търговски менажер на секцията за страните с немски език към фирмата Мапинфо Софтуеър и е член на братство Нойс на МОБПБ. Той и съпругата му Петра имат две деца: Натали (6 г.) и Мишел (2 1/2 г.).

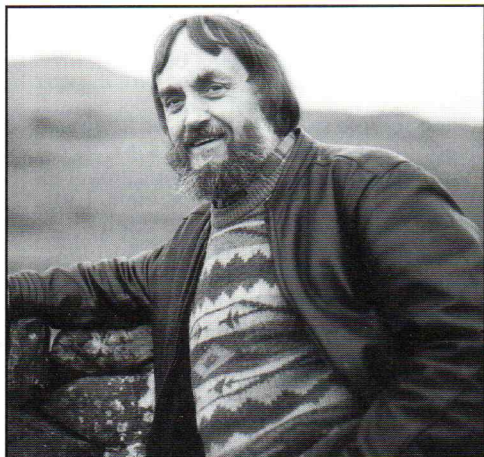
Той не е далече!

**БРАЙЪН СЛЯК,
Къмбрия, Англия**

Въпреки че Сляк е северняшко име, роден съм в централен Лондон в 1933 г. и израснах в Кокни сред бомбардировките през 1940-те години. Станах на петдесет, преди да разбера колко много Бог се грижи за мене. Сега рисувам с маслени бои и имам студио в Мъртън, село близо до Апълбай в северо-западна Англия.

След като баща ми, който налиташе на бой, остави майка ми без пари, аз бях взет от дядо и баба. Дядо ми беше жизнен и стриктен. Страхът от 7-сантиметровия му кожен колан бързо обузда непокорността ми и по този начин остави погрешна представа в мене за Бог Отец. Вярвах, че Той също е страшен и безкомпромисен в присъдите Си. В тези трудни времена хората не смееха да поискат нещо, защото никой не можеше да дава. Същата тази представа бе пренесена и в областта на вярата.

На 15 години успях да стана чирак във фирмата Сандерсонс, което ми даде възможност за рисуване, както и за изучаване на чуждестранни изкуства. Веднъж един баптист, който работеше там в студиото, ми даде превода на Павловите послания от Дж. Б. Филипс, наречен "Писма до младите църкви". Това бе първото ми запознаване с Библията на съвременен английски език. Беше изумително! И все пак аз виждах Бог като Бог на осъждението – Богът на Старозаветния закон. Превърнах се в човек, живеещ непрекъснато в страх – беше мъчител-но!

Бях приет в англиканската църква, в която ходех само за чаша чай, за да бъда религиозен. Превърнах се в държач на свещи и обслужвах голямата меса, която бе подобна на коронясване. Докато хлябът и виното бяха издигани, ние се просвахме долу. Мислехме, че Бог е в небето Си, високо над Земята и е недостижим.

Когато Лондон ми омръзна, преместих се в Мъртън. Сред тези прости фермери нещата бяха различни. Хората в църквата се молеха на глас и свободно. Те пееха припеви. Те се прегръщаха едни други! Чувствах се приет и обичан. По-късно, когато посетих Лондон, отидох в моята стара църква. Все едно се връщах у дома. Всичко бе, както трябва, но беше толкова студено и мъртво.

След това, в Къмбрия, един приятел ми каза за една група от хора, които се събират за вечеря, на която гост-говорител ще разкаже как Бог е засегнал живота му. Накрая почувствах, че не мога повече да казвам "Не" и се съ-

гласих да отида там. Джим Уинтър от Глазгоу говореше на вечерята. Бях силно впечатлен. Никога не бях чувал проповед като тази от амвона.

Джим попита дали някой не иска да се моли за кръщение със Светия Дух. Аз бързо вдигнах ръката си. Когато излязох напред за молитва, Кейт, местен фермер, попита какво искам. Езикът ми се върза – идвах при Бога за моя лична утеха. Преди да си събера мислите, Кейт започна да се моли, но нищо не се случваше.

След всичко моят приятел ме попита какво мисля за събирането. Казах, че е било добре, въпреки че си мислех, че не е било за мене. Легнах си в 1.30 сутринта. Неочаквано, точно след 4 ч. сутринта, се намерих буден. Спомних си с разочарование за вечерята. Тогава за мое очудване Бог ми проговори гласно: “Ти не можеш да се приближиш до родителите си. Ето защо никога не си могъл да се приближиш при Мене.” Това ме удари като гръм. Беше абсолютно вярно! Като че ли бях в мрачна бездна и Бог бе недостижим. Беше ужасяващо! Превивах се от плач.

Тогава разбрах, че моите майка, баща, дядо и баба са живяли един жалък живот и почувствах състрадание за тях. Само казах: “Благославям те, мамо. Благославям те, татко. Благославям те, бабо. Благославям те, дядо.” Изведнъж сякаш една голяма дебела черупка, която ме оградяше, започна да се пропуква и да пада. Почувствах просмукваща топлина от любов. Знаех, че тя никога няма да ме повали. Бях в Божиите ръце. Извихах от радост и облекчение.

Като че ли бях изпълнен с поток от бели искри, изливащи се в главата ми, докато лежах на леглото. В изблик на радост аз извихах: “Благославям те, Отче!” Обхвана ме страх шом си помислих, че съм импулсивно невъздържан. Радостта спря. Но тогава започнах отново да се изпълвам, докато потокът сякаш преминаваше през пръстите ми. Бях ликуващ!

Това бе 26 септември 1985 г. Включих лампата и видях, че беше 4.29 сутринта. Заставах до леглото и

ръцете ми започнаха да се вдигат. Чувствах, че някой държеше всяка една от тях. Знаех, че Исус стоеше пред мен. Бях удивен! Той бе толкова силен и така търпелив. Той попита: “Знаеш ли какво става?” “Да Господи – разпятието.” За 10 минути бях държан така. През това време започнах да разбирам, че Исус ме е обичал повече отколкото Себе Си, още преди да съм бил роден.

Исках да извикам и да разкажа на света, но беше само 5 ч. сутринта. Не можех да бягам по улиците в селото и да викам “Исус е жив! Това е истина!” Единственият приятел, на когото можех да говоря, бе Тони, млекоарят. Пробягах до къщата му, но още не светеше вътре. Няколко пъти се връщах, докато намеря лампата запалена. В 5.30 нахълтах вътре, когато той приключваше закуската си.

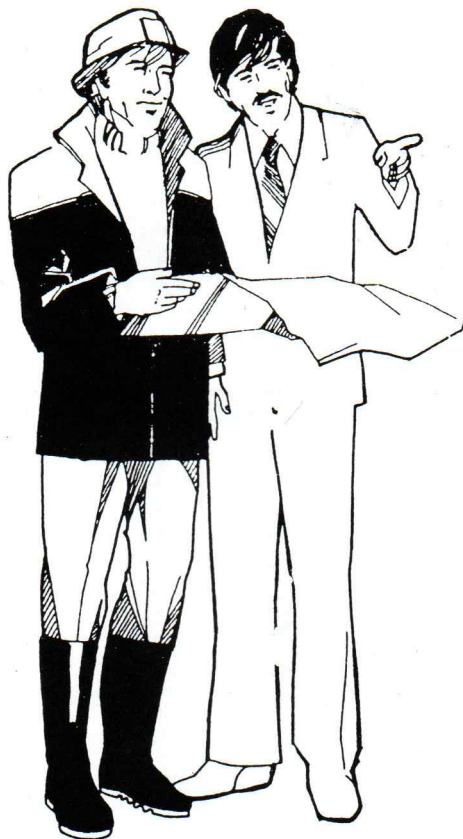
Два дни след това видях видение. Стоях в средата на красива зелена ливада през един хубав пролетен ден. Пред мене беше огромна верига от зелени планини от единия до другия край на хоризонта. Отзад имаше друга планинска верига, а зад нея друга, подобно на вълни бълскащи се в брега. Те бяха масивни и величествено се движеха към мене. Докато гледах изумено, Бог ми обясни: “Ето колко много те обичам – безкрайно.” Беше чудесно! Оттогава разбрах, че **всеки** е обичан много. Дори страхът ми от Бога не бе пречка за Неговата любов.

След като разбрах, че всеки е обичан от Бога, като мене, започнах да гледам на хората различно. Тези, които не можех да понасям, не ме дразнеха повече. Тези, които бях обичал, сега обичах повече от преди. Проблемите на живота не бяха разрешени изведнъж, но аз имах посока и знаех, че бях обичан.

Убеден съм, че трябва да се обичаме един други. Бог Отец и Господ Исус ни обичат толкова много. Трябва да отидем при този, който е в болница или затвор и който се нуждае от нашата визита. Ние може да сме единственият източник за тях да чуят за Божиата безгранична любов! □

МЕЖДУНАРОДНО ОБЩЕНИЕ НА БИЗНЕСМЕНИТЕ НА ПЪЛНОТО БЛАГОВЕСТИЕ

- МИРЯНСКО
- МЕЖДУДЕНОМИНАЦИОННО
- СВЕТОВНО
- ХАРИЗМАТИЧНО
- ЛИЧНО

През 1952 г. една малка група от бизнесмени се събрала на седмична молитва-закуска в кафетерията на хотел Клифтон в центъра на Лос Анджелос, Калифорния, САЩ. Техен ръководител бил един млад американски производител на млечни произведения на име Демос Шакариан.

Шакариан финансирал редица успешни евангелизаторски събрания в Южна Калифорния. Но събранията, придружени със закуска, били различни.

Мъжете, които се срещали заедно, нарекли себе си Международно общество на бизнесмените на пълното благовестие. Но новородилата се организация едвам преживяла първата си година. Шакариан поемал почти всички финансови разходи. Посещаваемостта намалявала с всяка седмица, докато само 15 души се събрали на първата годишнина на групата.

Тогава, една вечер преди, както той очаквал, последното събиране и край на Общението Шакариан получил неочаквано видение от Бога. Той бил отдаден в молитва, когато почувствал Божият Светий Дух да го издига над неговата къща, над облаците и в космоса. Докато земята се въртяла бавно под него и всеки континент минавал пред погледа му, той можал да види хората от всеки народ, тяхното национално облекло и различни по цвят кожи. Главите на всички били наведени в отчаяние, ръцете им обхващали телата им в мъка. Изведнъж една промяна преминала през тях — хората издигнали главите си и ръцете си в хваление към Бога!

Шакариан разбрал, че е получил откровение за ролята на Общението, която то ще има в едно духовно

световно съживление. Видението било драматично потвърдено на събранието на следващата сутрин, когато той бил поздравен от двама специални мъже: единият бил готов да даде дар от 1000 долара; другият карал колата си през цялата нощ, идвайки от град на 500 км, защото Бог му вложил да започне списание за Общението.

От тази сутрин Общението се разраства и разпространява по света. Неговите служители са по целия свят и все пак то си остава лична организация: срещи на местни братства и събрания предлагат близко общение, като в голяма степен привдигат хората от нуждите им чрез молитва и съвети.

Видението, което Демос получил през 1952 г., се изпълнява днес.

Общението достига хора, които по друг начин не биха приели Евангелието. Идеята, която Бог е дал в първите срещи в кафетерията на хотел Клифтон, тя и днес е все още идея на Общението — е много хора, които не биха посетили църква да бъдат привлечени чрез простодушно разказване на лични опитности, които са се случили на някой друг като тях.

Ето защо срещите на братствата, събранията, списанията, книгите, радиото и телевизията на Общението, всички те наблягат на личните свидетелства на миряните. Слушатели и читатели биват насърчавани да приемат Исуса Христа като техен Господ и Спасител, да получат духовна сила и мощ, които Бог дава на Своите люде чрез кръщението със Святия Дух и да молят и търсят живия Бог за отговор на всичките си нужди.

Срещите на Общението дават възможност на християните да се събират заедно и да прекарват в общуване един с друг, като се насърчават взаимно във вярата си. Общението не е църква, то не основава църкви и никога не препоръчва на човек да напуска църквата си. Поради това че хора от много деноминации, много националности и много професии посещават срещите на

Общението, то това допринася за по-голяма любов и единство сред християните.

Общението разглежда думата «бизнесмен» в широк аспект. Няма ограничения за деноминацията на църквата и професиите. Тъй като общението не е деноминация, членуването в организацията не засяга членството на човека в неговата църква. Свещеници са поканени като членове, но за да остане организацията верна на призванието си като връзка между миряните, то само миряни могат да бъдат секретари на братствата.

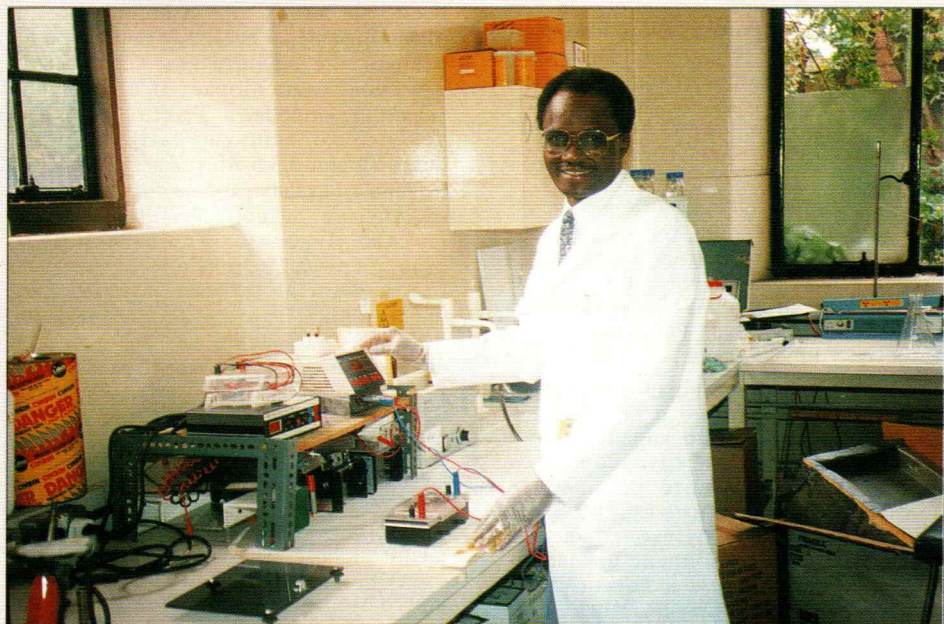
Общението по-скоро е асоциация на автономни местни братства, отколкото централизирана организация. Братствата трябва да се приемат според общия принцип на хартата на Общението, но повечето решения за провежданите мероприятия си остават върху отделните братства.

Международните 165 директори на Общението отдават времето си за ръководене на Общението според ръководството на Святия Дух. Тези хора са представители на съответните им области и се избират за тригодишен срок. От техните редици се избира всяка година изпълнителен комитет. Местните братства избират секретари от своите членове. □

Тъмнина и светлина

Д-р Дейвид Адегбой
Лондон, Англия

Въпреки че израснах в добро християнско семейство, един роднина, занимаващ се с тъмните сили, истински ми влияеше. Демоничните сили бяха често повиквани като тялото се одраскваше с нож или с бръснач и в раните се натриваше черен прах, а след това се изричаха заклинания, които сега разбирам, че приканваха демоните. Главното оръжие на дявола е страхът. Той също желае да привлече незаслужено внимание към себе си. Да воюваш срещу тъмнината чрез тъмнината е безрезултатно.

Когато пораснах, бързо се амбицирах да работя за академично постижение. Идвайки от една област в Нигерия, където няма индустрия, аз последвах примера на много други, като се борех да получа добро образование, за да си осигуря добра работа в правителството. Бях обхванат от тази амбиция и учех до късно през нощта, дори и докато бях в прогимназията. В университета, докато учех ветеринарна медицина, понякога четях до четири часа сутринта. А трябваше да се събудям за закуска в 6.30, за да присъствам после на часовете от 7 до 2 ч. след обяд. По Божия милост, усилията ми бяха възнаградени и се дипломирах първи от випуска, като спечелих стипендия в Клеър Колидж, Кембридж, Англия. Там завърших

докторат по микробиология за минимум от три години.

Връщайки се у дома, започнах да преподавам в същия университет в Нигерия, в който бях учил. Там се сблъсках с академичната система "публикувай или загивай". Това означаваше, че човек трябва да комбинира преподаването с изследвания и да публикува научни доклади, за да успее. В това време аз още посещавах редовно всяка неделя университетската църква. Заетостта ми с работата продължи за повече от десет години, в които бях на този пост и това оказваше голямо напрежение върху семейството ми.

В другия университет, в който се прехвърлих, се сблъсках с още по-стресова ситуация относно административните ми задължения. Личните ми усилия, на които разчитах няколко години, пропаднаха. Работата, моят идол, ме унищожаваше.

Накрая разбрах, че номиналният ми християнски живот не е достатъчен. Тогава с жена ми прекарахме един уикенд с МОБПБ (Международно общение на бизнесмените на пълното благовестие). Братството в нашия град съществуваше само от няколко месеца. По време на едно събиране ръководено от гост-говорител, в залата стана горещо и влажно. Слушателите станаха неспокойни и загубиха концентрация. Говорителят, изпълнен с увереност, се помоли за ситуацията. Неочаквано, хладен полъх навлезе в залата. След няколко минути всичко бе така сякаш имаше вентилационна система.

Тази сила ме удиви. Така аз и семейството ми започнахме да посещаваме седмичните библейски уроци и молитвени събрания на МОБПБ. Животът ни съществено се подобри. Работата на Святия Дух не допаднаше на протестантската ми деноминация, но аз забелязах, че членовете на МОБПБ, които получаваха кръщение със Святия Дух, бяха по-резултатни от мене.

Няколко седмици, след като се включих редовно в програмите на МОБПБ, получих вътрешно осъждение и потърсих съвет. По време на

двучасовата сесия за съвет аз отново посветих живота си на Исус Христос, плачейки като бебе. Сълзите ми донесоха огромно облекчение. По-късно получих кръщение със Святия Дух и се прибрах у дома лек като перо. След една седмица жена ми и децата ми преживяха подобна опитност.

Три нощи след това, в дълбок и спокоен сън, видях трима бели мъже да идват към мене! Единият беше млад и ръководеше групата към мене. Другият беше доста възрастен, а третия не можех да определя. Те останаха само за няколко минути. Известието им беше Йоана 3:3-5. Исус каза: "Истина, истина ти казвам, ако не се роди някой отгоре, не може да види Божието царство. Никодим му каза: "Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди? Исус отговори: "Истина, истина ти казвам, ако не се роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство."

Дяволът не искаше да ме остави лесно. Наколко пъти насян се сблъсках с демонични сили, но намерих подходящото оръжие - библейски стихове, отнасящи се за тях. При други случаи разпознах непознати приятели - без съмнение ангели - близо до мене, които ме закриляха. Хората, използвани от дявола, винаги се разкриваха, независимо от това, че се опитваха да скрият идентичността си.

Аз и жена ми израснахме във вярата. Всеки ден носи нови преживявания с Божиата голяма любов. Господ Исус разреши трудните проблеми, с които аз не бих могъл да се справя сам. Вярвам, че човек не трябва да скрива чудесните неща, които Бог е направил. Аз искам да ги споделя с другите, за да може и те да научат за Неговата любов.

Д-р Дейвид Адегбой е пенсиониран учен. Той е бил вицепрезидент на братство Илорин на МОБПБ в Нигерия и понастоящем е вицепрезидент на братство Финчли в Англия. Той и жена му Естер имат три деца.

Победа от неуспех

Мамаду Карамбири, Уагадугу, Буркина Фасо

Мамаду Карамбири (вляво) по време на среща на МОБПБ с Квабена Дарко (вдясно), вицепрезидент на МОБПБ за Африка

Роден съм в Северозападна Горна Волта, в мюсюлманско семейство. Започвайки прогимназия, почувствах влечение към християнството. Мислех си: “Каква изключителна религия!” Започнах дори клас по катехизъм с местния свещеник!

След това постъпих в гимназия, където се сблъсках с всякакви несполуки. Докато изучавах икономика в Абиджанския университет в Бряг на

слоновата кост, играех в националния хандбален отбор. Това се превърна в страст. След като университета в Бряг на слоновата кост беше затворен, аз бях изпратен в Того, където прекарвах много от свободното си време в нощни клубове.

Когато някоя трудност настъпваше, аз се молах: “Господи Исусе, помогни ми сега и ще оправя живота си.”, но когато всичко се оправяше, забравях обещанието си. Подобно на повечето африканци прибягвах до

окултни неща, за да се запазя от злите духове. Навлязах доста дълбоко в чародейството, за да бъда защитен.

През 1972 г. отидох в Тулуза, Франция, за да продължа образованието си. През юни 1973 г., докато вземах годишните си изпити, аз си казах: ”Дори и Бог да не иска, аз наистина ще получа високи оценки.” Веднага след като казах това предизвикателство, всичко изчезна от ума ми. Скъсаха ме ужасно. Бог в милостта си ми показа, че не мога да стигна далече с предизвикателството си. Затворих се в стаята си и горчиво плаках.

През тази година някои младежи от т. нар. обшение ”Интер Варсити” бяха дошли в университета, за да раздават брошури за Исус Христос. Аз си вземах от тях, четях ги и след това ги оставях до леглото си, без да откликна на поканата в тях. Сега реших да потърся тази група младежи. Накрая намерих мястото. Влизайки в залата, забелязах името на протестантска църква.

”Протестанти! Това са шумни фанатици. Аз съм мюсюлманин.” Обърнах се да си тръгвам. Тогава чух ясен глас: ”Ако си тръгнеш, няма да има втори шанс.” Погледнах наоколо, но нямаше никой. Влязох в залата и седнах на последната пейка, но един младеж дойде и ме въведе напред.

След това говорителят започна да проповядва евангелието с голямо убеждение! Помислих си, че е магьосник. Той никога не бе се срещал с мене, а така говореше за мене, като че ли ме познаваше! В края на проповедта си той призова всички, които желаят Исус Христос да дойде в живота им, да отидат напред за молитва. Аз станах и отидох. Тази нощ се върнах в университета с нова, хубава Библия, която една жена бе купила за мене.

В университета бях познат като хулиган. Как щях да кажа на приятелите си какво се бе случило? Не смеех! Когато обаче прочетох в Библията, че който се отрече от Христос пред хората, Исус също ще се отрече от него пред Отец в небето, аз взех Библията и със сълзи и трепет тръгнах

в университета. От този момент никога повече не съм се страхувал да говоря на другите за вярата си. В началото студентите ми се смееха. ”Ще го държи няколко месеца и след това ще свърши”, присмиваха се те. Това бе преди 17 години.

Една нощ заспах, докато се молах на колена до леглото ми. Когато се събудих, получих кръщение със Святия Дух. След това станах много по-смел, когато свидетелствам. В резултат на това много хора приеха Исус Христос за свой Спасител. Видяхме много чудеса и други плодове на Святия Дух. Преминах писмения изпит през октомври. Когато се молих за устния изпит, почувствах, че Господ ми казва да се съсредоточа в десетия въпрос. От всеки студент се искаше да говори върху различна част от материала. От мен поискаха да говоря върху тази част, която знам най-добре. Така успях да се запиша за следващия семестър.

Когато си отидох през ваканцията, аз открито свидетелствах заедно с други християни, че Исус Христос наистина е Спасител на света. Съгражданите ми казаха: ”Ние разчитахме на Мамаду да се върне с докторска диплома и да ни помогне, а той е полудял във Франция и е станал християнин!” Когато се разболях, годинката ми (също християнка), която бе медицинска сестра, се грижеше за мене, но нямаше подобрение. Християните в селото се молиха за мене, но не се подобрявах. Майка ми се отчая, защото губех кръв. Един ден казах: ”Господи, не ме оставяй да умра, както знахарите заявиха, поради това, че съм предал мюсюлманската вяра. Смъртта ми ще спре други младежи, които искат да Те познаят.” Божията сила дойде върху мене в този момент и ме изцели и избави. Облякох се, взех колелото и обиколих селото, за да покажа на хората, че съм изцелен от Господ Исус Христос.

Върнах се в Тулуза, за да представя дисертацията си и премина изпита. Преди устния изпит аз отново коленичих в стаята си и благодарих на

Бога за успеха, който ми даде. Когато влязох в стаята, изпитващият се почеса по главата и каза: "За какво да говориш? Говори за икономическия баланс." Точно върху това аз бях най-добре подготвен. Когато обяхви резултатите, аз бях един от първите трима.

Една година, след като се прибрах у дома, аз се ожених и ние започнахме молитвени събрания в нашия дом. След това правителството ме изпрати в текстилния град Кудугу като търговски директор на завод с 900 служители. Докато бях там, получих телефонно обаждане: "Жена ти е много болна." Връщайки се в Уагадугу, аз я намерих в кома. Взех Библията си, седнах във всекидневната стая и извиках към Бога: "Господи, ти виждаш тези малки деца. Ще оставиш ли жена ми да умре?" Продължих да се моля за Божията милост. В полунощ Святият Дух я изцели. Тя се събуди и получи нова сила. Дойде при мене във всекидневната стая и там се молихме и покаяхме за много неща.

След това жена ми и децата ми дойдоха с мене в Кудугу. Основахме молитвена група в завода. По време на бременността с втората ни дъщеря, жена ми се разболя и отново поблемът с бъбреците я изложи на опасност за живота ѝ. Постъпи в болница. Искаха да извадят бебето чрез цезарево сечение, за да спасят живота ѝ. В колата си аз се помолих: "Господи, протри ръката Си. Не допускай операция. Рисковано е!" Този следобед аз я отпихах от болницата. Докторите помислиха, че съм полудял, въпреки че знаех, че операцията имаше само 50% шанс за успех. След една седмица тя се върна в болницата и роди красивото малко момиченце Ан Даниела. Тя бе напълно здрава и добре.

Един ден жена ми се върна от болницата, където работи. Когато се навежда, почувствала болка в гърба си. След рентгенов преглед докторите казаха: "Имаш плеврит, който трябва да се премахне бързо." Изпратиха я в столицата за специализирано лечение.

След като я прегледа, един от докторите, когото лично познавах, каза че това е туберкулозен плеврит. Направиха пункция и казаха, че тя се нуждае от 18 месечно лечение. Предписаните лекарства бяха много скъпи и въпреки че ги купихме, ние бяхме сигурни, че Господ Бог ще се намеси. Помолих молитвената група да дойде и да се присъедини с мене в хваление на Господа. Една вечер, докато се молихме, жена ми, която спеше в съседната стая, се събуди и почувства, че Господ ѝ казва: "Не вземай повече лекарства, защото Аз ще те изцеля." Една седмица по-късно рентгеновите лъчи доказаха, че не е останал никакъв плеврит. Останалите антибиотици дадохме на други пациенти.

През 1984 г. правителството ме изпрати обратно в столицата като управителен директор на верига от бутици и супермаркети. Там една от секретарките беше болна в дробовете и бе чула, че аз се моля за болните. Когато семейството ѝ разбрало, че тя е казала на управителния директор за проблема си, те яростно отреагирали. След като се помолих за нея, тя оздравя и разказа на другите за това!

Така стотици хора започнаха да идват. Бог вършеше много чудеса. Например един старши сержант в

Кръщението със Святия Дух

Някои от историите, публикувани в този брой на списание ГЛАС, говорят за кръщението със Святия Дух. Това е библейска опитност, обещана на последователите на Исус Христос. Неговата цел е да облече получаващия със сила, за да върши Божията воля. Библията често говори за него в книгата Деяния на апостолите. За повече информация свържете се с братството на МОБПБ във вашата област.

ПОБЕДА ОТ НЕУСПЕХ

армията, който се е занимавал с окултни неща, един ден дойде на едно молитвено събрание с фитишите си, за да се съревновава със силата на Господ Исус Христос. Той каза, че ние мамим хората. Когато отговорих: “Сега ще се моля и ще изгоня демоните в името на Господ Исус Христос. Наведете главите си.”, той каза: “Знаех това. Докато са с наведени глави, той ще ги измами с някаква магия.” Той постави ръце пред очите си и за да може да гледа, разтвори пръстите си. Шом като казах: “Нечисти демони, изгонвам ви чрез властта на името на Исус Христос.”, те излязоха и се насочиха към него. Изведнъж той бе заобиколен от огън. Избяга от тълпата, качи се на колелото си и пое към гарнизона, намиращ се на 200 км. По-късно той предаде живота си на Исус. Той е свободен от силата на демоните и днес е живо свидетелство за силата на Христос.

Друг младеж дойде и каза: “Като член на комунистическата революционна партия аз съм атеист и не вярвам в нищо. Този човек разказва само басни.” Той седна самоуверено сред тълпата. Първата вечер той не получи нищо. “Точно както ви казах. Няма нищо тук.” Следващата вечер обаче Бог ми даде слово за него: “Младежо, ти казваш, че не вярваш в Господа, но Той те познава. Ти си откраднал банкнота от 5000 франка и имаш колекция от фитиши в спалнята си.” Този пиян младеж, намиращ се под влиянието на наркотици, изведнъж изтрезня. Започна да трепери. Тази нощ той покани Исус Христос в своя живот.

След като е бил търговски директор на текстилен завод в Кудугу, а след това – управителен директор на верига от супермаркети, Мамаду сега работи изцяло в Божие служение. Той основа първото братство на МОБПБ в Буркина Фасо. Той и жена му Софи, която е медицинска сестра, имат 4 деца: Сара (16 г.), Самуил (15 г.), Ан Даниела (13 г.) и Давид (10 г.)

Тази вълнуваща книга за основаването на МОБПБ може да получите чрез вашето местно братство.

ЗА ПОВЕЧЕ ИНФОРМАЦИЯ

FGBMFI

International Office

European Region

30 Mechelse Steenweg,

B—3000 Leuven,

Belgium (Белгия).

Tel: [016] 20.79.44.

Telefax: [016] 20.79.31.

Скъпи читателю: Докато си четял свидетелствата в този брой на списание "Глас", може би си си задавал въпроса дали и ти би могъл да познаеш лично Бога и да имаш мир в твоето сърце. Исус каза, че за да познаеш Бога, Който е Дух, ти трябва да се новородиш в своя човешки дух. За да стане това, ти трябва:

1. Да признаеш пред Бога, че си живял себично и поради това, че не си Го почитал като Господ в живота си, ти си съгрешил и си отделен от Него. "Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога." Рим. 3:23

2. Да се покаеш, като се обърнеш към Бога и Го помолиш да ти прости извършените грехове и да ти помогне да живееш, както Той желае. "Ако не се покаете, всички така ще загинете." Лука 13:3

3. Да повярваш, че Исус е Божият Син, и когато умря на кръста, Той взе греховете ти върху Себе Си, за да можеш да получиш Божието прощение. "Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот." Иоан 3:16

4. Да изповядаш пред Бога, че сега приемаш Исус да бъде твой Спасител и Господ на твоя живот. "Ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш." Рим. 10:9

След като внимателно си прочел и обмислил библиейските текстове, ако желаеш да направиш тази важна стъпка, тогава помоли се гласно с тази молитва: "Скъпи Боже, аз знам, че съм грешник, и като такъв отивам към гибел. Аз вярвам в сърцето си, че Исус, Твоят Син, умря за всички грешници, включително и за мене и проля кръвта си, за да ме очисти от греховете ми. Аз изповядвам, че Исус е Спасител и Господ на моя живот и Ти благодаря за Твоя дар, вечният живот. Сега аз ти се доверявам, за да ми помагаш да живея, както Ти желаеш."

Не разчитай на чувствата като доказателство, че си приел от Бога. Чувствата се променят, но твоите нови отношения с Бога са основани върху Неговите обещания. (Рим. 10:13) **Не се срамувай да разказваш на другите за твоите отношения с Исус.** (Мат. 10:32) **Отделяй време всеки ден за молитва и четене на Библията.** (1 Петр. 2:2, Пс. 37:4, Рим. 8:14)

Когато направиш това най-голямо от всички решения, молим те да ни осведомиш, за да можем да ти изпратим допълнителна информация. Попълни и изпрати приложения талон.

МЕЖДУНАРОДНОТО ОБЩЕНИЕ НА БИЗНЕСМЕНИТЕ НА ПЪЛНОТО БЛАГОВЕСТИЕ Е ИНТЕРНАЦИОНАЛНО ОБЩУВАНЕ НА БИЗНЕСМЕНИ-ХРИСТИЯНИ, ЧИЯТО ЦЕЛ Е:

1. Да свидетелстват за Божието присъствие и сила в света днес чрез посланието на цялото евангелие за цялостния човек.

2. Да осигуряват основа за християнско общение сред хората навсякъде под знамето на техните опитности в Исус Христос и да ги насърчават, за да се върнат в своите църкви, освежени и обновени. МОБПБ не е църква, нито секта. То няма свещеници, нито пастори и не основава църкви.

3. Да допринасят в по-голяма степен за единство сред всички християни.

ГЛАС

брой 934

Това е един от двадесет и трите езика на европейското списание "Глас", издавано от международната канцелария на МОБПБ, Европейска част: 30 Mechelse Steenweg, B - 3000 Leuven, Belgium. Tel. (016) 20.79.44 Telefax (016) 20.79.31.

Редактор: Блеър Скот. **Съдружник:** Донато Анзалане. **Оформление:** Конвертекс. **Редактор за Америка:** Джери Дженсен. **Редактор за Тихоокеанския район:** Марк Рафилс. **Редактор за Азия:** С. К. Лий. **Превел:** Йосиф Димитров.

МЕЖДУНАРОДНО ОБЩЕНИЕ НА БИЗНЕСМЕНИТЕ НА ПЪЛНОТО БЛАГОВЕСТИЕ

Международен адрес: **30 Mechelse Steenweg, B - 3000 Leuven, Belgium.**

Искам да ви известя за моето решение да последвам Исус Христос. Моля, изпратете ми брошурата "Сега ти си приел Христос".

Моля, изпратете ми информация за МОБПБ.

Моля, изпратете ми подробности за членуване в МОБПБ.

Име и адрес (пиши четливо):

_____

_____

Bulg. 934

В този брой

ЦЕЛ В ЖИВОТА

Повечето от нас, един или друг път, са се замисляли за какво е животът на тази Земя. Не е ли това един от основните въпроси? Мнозина никога не са намерили отговор въпреки дълги проучвания в различни места, хобита или спорт, ношни клубове или забави, църкви и източни религии, или дори впускане в окултни занимания. Във всички тези области има хора, които твърдят, че притежават отговора и все пак те не изглеждат по-щастливи от останалите. Какъв е отговорът на този въпрос? Към кого може човек да се обърне в объркаността и празнатата си? На страница 2 Брнест Макъчън разказва относно търсенето си на отговор на този въпрос и как откритието променило живота му вкъщи и на работа. Всяка от историите в този брой на "Глас" дава съдържателен отговор.

МЕЖДУНАРОДНО ОБЩЕНИЕ НА БИЗНЕСМЕНИТЕ НА ПЪЛНОТО БЛАГОВЕСТИЕ

За повече информация пишете до:

Не захвърляйте списанието..... Предайте го на приятел.

- * В ТЪРСЕНЕ НА ИСТИНАТА
Брюс Кей — страница 5
- * ТОЙ НЕ Е ДАЛЕЧЕ!
Брайън Сляк — страница 9
- * ТЪМНИНА И СВЕТЛИНА
Д-р Дейвид Адегбой — страница 13
- * ПОБЕДА ОТ НЕУСПЕХ
Мамаду Карамбири — страница 15

Всеки трябва да препечелва прехраната си, да изплаща разноските си и да се сблъсква с многото трудности, които животът носи. Тези времена са объркващи и стресови, изискващи повече от хората, отколкото те могат да дадат. Докато четете този брой ще откриете, че е възможно да се живее с вътрешен мир въпреки променящите се времена и нестабилни икономики около нас. За да поръчате допълнителни копия на списание "Глас" за вас и вашите приятели, вижте страница 18.